

Sygn. akt II Ca 745/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Arkadiusz Lisiecki
Sędziowie:	SSO Dariusz Mizera (spr.) SSR del. Aleksandra Szymorek-Wąsek
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Owczarska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 grudnia 2013 roku

sprawy z wniosku K. R.

z udziałem G. N.

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji obu stron

od postanowienia Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 3 września 2013 roku, sygn. akt I Ns 706/12

postanawia:

I. z obu apelacji zmienić zaskarżone postanowienie w punktach trzecim i czwartym w ten sposób, że dokonuje podziału majątku wspólnego K. R. i G. N. w ten sposób, że:

a) przyznaje na wyłączną własność wnioskodawcy K. R. 402 (czteryście dwie) sztuki akcji wymienionych w punkcie 1b oraz 262,1063 (dwieście sześćdziesiąt dwa, 1063/10000) części jednostek rozrachunkowych opisanych w punkcie 1c,

b) przyznaje na wyłączną własność uczestniczki G. N. prawo najmu opisane w punkcie 1a, 402 (czteryście dwie) sztuki akcji wymienionych w punkcie 1b oraz 262,1063 (dwieście sześćdziesiąt dwa, 1063/10000) części jednostek rozrachunkowych opisanych w punkcie 1c,

c) zasądza od uczestniczki G. N. na rzecz wnioskodawcy K. R. tytułem dopłaty kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych płatną w dwóch równych ratach po 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych każda, pierwsza rata płatna w terminie do 30 maja 2014 roku, a druga rata płatna w terminie do 31 grudnia 2014 roku, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat;

II. oddalić obie apelacje w pozostałej części;

III. ustalić, iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania odwoławczego związane ze swoim udziałem w sprawie.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Ca 745/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 03 września 2013 r. Sąd Rejonowy w Belchatowie 1. ustalił, że w skład majątku wspólnego byłych małżonków K. R. i G. N., których wspólność ustawowa małżeńska ustala wskutek wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 22 sierpnia 2006 r. wydanego w sprawie I C 542/05 rozwiązującego małżeństwo przez rozwód wchodzą:

a. prawo najmu lokalu mieszkalnego położonego w B. na osiedlu (...) (...) numer lokalu (...) o powierzchni użytkowej 48,17 m²,

b. akcje spółki (...) Spółka Akcyjna (...) w ilości 804 sztuk zdeponowane na rachunku papierów wartościowych (...) w (...) Spółka Akcyjna w W. o aktualnej wartości 17,16 zł,

c. jednostki rozrachunkowe w ilości 524, (...) zgromadzone na indywidualnym rachunku Otwartego Funduszu Emerytalnego w (...) Spółka Akcyjna wnioskodawcy K. R. o wartości 17.912,34 zł;

2. oddalił wniosek uczestniczki G. N. o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym ,

3. dokonał podziału majątku wspólnego K. R. i G. N. w ten sposób, że składniki majątkowe wymienione w punkcie 1 lit. c) oraz 402 sztuki akcji wymienionych w punkcie 1 lit. b) przyznał na wyłączną własność wnioskodawcy K. R., zaś składniki majątkowe wymienione w punkcie 1 lit. a) oraz 402 sztuki akcji wymienionych w punkcie 1 lit. b) przyznaje na wyłączną własność uczestniczki G. N. przy przyjęciu, że wartość prawa majątkowego określonego w punkcie 1 lit. a) wynosi 53.700,00 zł;

4. tytułem dopłaty zasądził od uczestniczki G. N. na rzecz wnioskodawcy K. R. kwotę 17.893,83 zł, płatną w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności;

5.ustalił wartość przedmiotu sprawy na kwotę 85.408,98 zł;

6. nakazał pobrać od wnioskodawcy K. R. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Belchatowie kwotę 74,97 zł tytułem nieuiszczonych w sprawie wydatków na poczet opinii biegłego;

7.nakazał pobrać od uczestniczki G. N. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Belchatowie kwotę 148,76 zł tytułem nieuiszczonych w sprawie wydatków na poczet opinii biegłego;

8. ustalił, że w pozostałym zakresie każda ze stron ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Podstawą tego rozstrzygnięcia były przytoczone poniżej ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego.

Wyrokiem z dnia 22 sierpnia 2006 r. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie I C 542/05 rozwiązał przez rozwód związek małżeński K. R. oraz G. R. z domu N.. Wyrok ten uprawomocnił się 13 września 2006 r.

W dniu 1 grudnia 1998 r. strony zawarły z (...)Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.umowę najmu lokalu mieszkalnego położonego w B.na os. (...)(...)o powierzchni użytkowej 48,17 m². Wcześniej mieszkanie to miało status mieszkania zakładowego. Na dzień ustania wspólności majątkowej małżeńskiej stron obowiązywała wskazana wyżej umowa najmu.

W styczniu 2007 r. wnioskodawca wymeldował się z wskazanego mieszkania.

W dniu 1 czerwca 2007 r. uczestniczka G. N. zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. umowę najmu lokalu mieszkalnego położonego w B. na os. (...) Nr (...) m. (...) o powierzchni użytkowej 48,17 m².

Wartość prawa najmu lokalu mieszkalnego położonego na os. (...) Nr (...) m. (...) o powierzchni użytkowej 48,17 m² dla w przypadku przyznania go wnioskodawcy K. R. wynosi 42.180 zł, zaś uczestnicze G. N. 53.700 zł.

Na wrzesień 2006 r. wnioskodawca posiadał w (...) S.A. na indywidualnym rachunku Otwartego Funduszu Emerytalnego jednostki rozrachunkowe w ilości 524,2126 o wartości jednej jednostki 34,17 zł.

Uczestniczka nie jest ubezpieczona w III filarze.

Wnioskodawca jest posiadaczem 804 sztuk akcji (...) S.A., które nabył w trakcie trwania małżeństwa.

Na dzień 3 września 2013 r. wartość jednej akcji (...) S.A. wynosiła 17,16 zł.

Na dzień 13 września 2006 r. wnioskodawca nie był członkiem (...) przy (...) S.A. Zrezygnował z udziału w (...) w sierpniu 2006 r. spłacając zadłużenie do wysokości posiadanych wkładów w kwocie 6.294,05 zł.

Wnioskodawca K. R. został prawomocnie skazany za znęcanie się nad uczestniczką oraz synami D. R. i R. R. (1) w okresie od grudnia 2004 r. do września 2005 r.

K. R. w czasie trwania małżeństwa pracował zawodowo, zaś uczestniczka G. N. nie pracowała zawodowo, zajmowała się wychowaniem wspólnych synów D. R. i R. R. (2) i prowadzeniem domu. K. R. przekazywał pieniądze na utrzymanie rodziny.

Wnioskodawca nadużywał alkoholu, pod wpływem którego niszczył ruchome wyposażenie mieszkania. Zniszczone rzeczy były następnie naprawiane lub wymieniane na nowe.

Wnioskodawca K. R. ma 48 lat, z zawodu jest górnikiem, zatrudniony jest w (...) S.A. Oddział (...) B.. Jego wynagrodzenie po potrąceniach, w tym alimentów na córkę, wynosi 2.200 zł netto.

Uczestniczka G. N. ma 44 lata, z zawodu jest sprzątaczką, zatrudniona jest jako sprzątaczką, jej dochód wynosi 1.200 zł netto, ma na utrzymaniu córkę, na którą otrzymuje alimenty procentowe wynoszące około 1.300-1.400 zł miesięcznie.

Mając takie ustalenia Sąd Rejonowy zważył, iż zgodnie z art. 31 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje pomiędzy małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa małżeństwa obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich.

Wspólność majątkowa między stronami ustała z dniem 13 września 2006 r. kiedy to uprawomocnił się wyrok orzekający między stronami rozwód.

W trakcie trwania małżeństwa stron ich stosunki majątkowe podlegały ustawowej wspólności majątkowej i były regulowane przez art. 31-46 k.r.o.

W myśl art. 46 k.r.o. od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i dziale spadku. Odesłanie to odnosi się do grupy przepisów normujących podział majątku w sferze materialnoprawnej tj. art. 1035-1046 Kodeksu cywilnego. Na mocy art. 567 §3 k.p.c. również przepisy postępowania o dziale spadku mają odpowiednie zastosowanie do postępowania o podział majątku dorobkowego. Kolejne odesłanie przewiduje art. 1035 k.c., który do wspólności majątku spadkowego i dziale spadku nakazuje odpowiednie stosowanie przepisów o współwłasności w częściach ułamkowych.

Stosownie do art. 618 §1 k.p.c. w zw. z art. 467 §3 k.p.c. oraz do art. 686 k.p.c. w postępowaniu o podział majątku wspólnego sąd rozstrzyga także spory o prawo własności, jak również wzajemne roszczenia współwłaścicieli z tytułu posiadania rzeczy oraz z tytułu pobranych pożytków i innych przychodów, poczynionych na majątek nakładów i spłaconych długów.

Wskazane odesłania powodują, że przedmiotem podziału majątku dorobkowego dokonywanego przez sąd powinien być cały majątek objęty wspólnością ustawową, a jego skład i wartość ustala sąd.

Ponadto na podstawie art. 567 §1 k.p.c. w postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami sąd rozstrzyga także o żądaniu ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym oraz o tym, jakie wydatki, nakłady i inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku osobistego lub odwrotnie podlegają zwrotowi.

Ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym może z ważnych powodów zażądać każdy z małżonków, wnosząc by ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku (art. 43 §2 k.r. i o.).

Zgłoszone przez uczestniczkę roszczenie o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym Sąd uznał za nieuzasadnione.

Warunkiem ustalenia nierównych udziałów jest łączne spełnienie dwóch przesłanek, a mianowicie istnienia ważnych powodów oraz przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego w różnym stopniu. Przez ważne powody rozumie się takie okoliczności, które oceniane z punktu widzenia zasad współżycia społecznego sprzeciwiają się przyznaniu jednemu z małżonków korzyści z tej części majątku wspólnego, do powstania której ten małżonek nie przyczynił się.

Uczestniczka nie wykazała, że to ona w większej części przyczyniała się do powstania majątku wspólnego.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 26 listopada 1973 r. w sprawie III CRN 227/73 art. 43 §2 k.r.o. może mieć zastosowanie nie w każdym wypadku faktycznej nierówności przyczynienia się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego, lecz tylko w tych wypadkach, gdy małżonek, przeciwko któremu skierowane jest żądanie ustalenia nierównego udziału, w sposób rażący lub uporeczywy nie przyczynia się do powstania dorobku stosownie do posiadanych sił i możliwości zarobkowych. Tymczasem postępowanie dowodowe potwierdziło, że wnioskodawca przyczynił się w miarę posiadanych sił i możliwości zarobkowych do powstania majątku wspólnego, tym samym przyznane przez niego okoliczności związane z nadużywaniem alkoholu oraz niszczeniem wyposażenia ruchomego mieszkania nie mogą same przez się stanowić podstawy ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym.

W ocenie Sądu brak jest podstaw do ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym w przedmiotowej sprawie, gdzie to wyłącznie wnioskodawca w toku trwania wspólności majątkowej małżeńskiej pracował zarobkowo, zaś uczestniczka przyczyniała się do powstania majątku praktycznie przez nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym (art. 43 §3 k.r.o.), poza krótkim okresem zatrudnienia.

W tej sytuacji - wobec niespełnienia pierwszej przesłanki przyczyniania się do powstania majątku w różnym stopniu - dla rozstrzygnięcia wniosku o nierówne udziały w majątku wspólnym nie miała znaczenia czy spełniona została druga przesłanka tj. czy zachodziły ważne powody ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym. Samo bowiem ustalenie ważnych powodów nie uprawnia Sądu do ustalenia nierównych udziałów jeśli nie jest spełniona druga kumulatywna przesłanka.

Dokonując podziału majątku wspólnego Sąd miał w tej sytuacji na uwadze zasadę wyrażoną w art. 43 § 1 k.r. i o. zgodnie z którą oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym.

Zasadą jest, iż podział majątku wspólnego obejmuje przedmioty majątkowe, które były składnikami majątku wspólnego w chwili ustania wspólności i które istnieją w chwili dokonywania podziału. Prawo najmu lokalu mieszkalnego wchodziło w skład majątku wspólnego na dzień ustania wspólności majątkowej małżeńskiej, a tym samym późniejsze wymeldowanie się wnioskodawcy oraz zawarcie przez uczestniczkę umowy najmu wyłącznie na siebie nie może skutkować uznaniem, że prawo najmu nie wchodzi w skład majątku wspólnego. Wypada dodatkowo wskazać, że zgodnie z art. 6801 §1 k.c. małżonkowie są najemcami lokalu bez względu na istniejące między nimi stosunki majątkowe, jeżeli nawiązanie stosunku najmu mającego służyć zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych założonej przez nich rodziny nastąpiło w czasie trwania małżeństwa. Tym samym do dnia ustania wspólności majątkowej małżeńskiej stron byli oni najemcami lokalu położonego w B.na os. (...)Nr (...)m. (...). W postępowaniu o podział majątku wspólnego (art. 566 i 567 k.p.c.) sąd może objąć podziałem wchodzące w skład tego majątku prawo najmu lokalu mieszkalnego.

Biorąc pod uwagę zgodne stanowiska stron wchodzące w skład majątku wspólnego prawo najmu Sąd przyznał uczestniczce G. N..

Wartość tego prawa Sąd ustalił posilkując się opinią biegłego sądowego do spraw szacunku nieruchomości. Wartość ta została ustalona jako różnica między czynszem wolnym a czynszem regulowanym, z uwzględnieniem - w konkretnych okolicznościach sprawy - okresu prawdopodobnego trwania stosunku najmu.

Sąd podzielił fizycznie akcje (...) S.A. zgodnie ze stanowiskiem stron, przyznając każdej po 402 sztuki akcji.

Sąd nie uwzględnił natomiast stanowiska stron, by jednostki zgromadzone przez wnioskodawcę w OFE podzielić fizycznie między strony, albowiem uczestniczka nie przystąpiła do OFE, zaś przyznanie jej w tej sytuacji części jednostek w OFE prowadziłoby do objęcia jej III filarem ubezpieczenia, do którego mając prawo wyboru przy wprowadzaniu reformy emerytalnej w sposób świadomy nie przystąpiła.

W toku postępowania o podział majątku wspólnego przyjmuje się jako zasadę, iż rozliczeniu podlega całość stosunków majątkowych między małżonkami według stanu na dzień ustania wspólności; przedmiot podziału stanowi zaś majątek z daty dokonywania podziału.

Kierując się powyższymi dyrektywami Sąd uznał, iż łączna wartość całego majątku wspólnego podlegającego podziałowi stanowi kwotę 85.408,98 zł, z czego dla wnioskodawcy i uczestniczki przypada, przy uwzględnieniu równych udziałów w majątku wspólnym, po 42.704,49 zł.

Wnioskodawcy zostały przyznane składniki majątkowe o wartości 24.810,66 zł, zaś uczestniczce o wartości 60.598,32 zł.

Kierując się przywołanymi powyżej ustaleniami należało uznać, iż dopłata należna wnioskodawcy na podstawie art. 212 k.c. w związku z art. 1035 k.c. i art. 46 k.r. i o. winna wynosić 17.893,83 zł.

Sąd ponadto szczegółowo uzasadnił rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

Apelacje od powyższego orzeczenia złożyły obie strony.

Wnioskodawca zaskarżył orzeczenie w pkt 3 i 4 .

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia, polegający na przyjęciu, iż:

#.

- uczestniczka postępowania nie przystąpiła do Otwartego Funduszu Emerytalnego, w sytuacji gdy jest ona osobą urodzoną (...), a przystąpienie do OFE jest obowiązkowe dla osób, które podlegają ubezpieczeniom społecznym

i urodziły się po 31 grudnia 1968 roku i w związku z tym, niedokonanie przez Sąd fizycznego podziału jednostek zgromadzonych przez wnioskodawcę w OFE.

- uczestniczka postępowania w sytuacji przyznania jej części jednostek w OFE zostałaby objęta III filarem ubezpieczenia, co nie nastąpiłoby nawet w sytuacji, gdyby uczestniczka nie posiadała rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, bowiem stosownie do postanowień art. 128 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, zobowiązana byłaby do przystąpienia do wybranego przez siebie funduszu emerytalnego i poinformowania o tym fakcie funduszu, z którego miałyby być przekazane środki wynikające z podziału, a gdyby tego nie uczyniła, to OFE, do którego należał wnioskodawca, otworzyłoby u siebie rachunek na jej nazwisko i na to konto przekazałoby, w ramach wypłaty transferowej, przypadające jej środki, natomiast jej członkostwo w OFE nabyte na podstawie wspólnoty majątkowej, nie prowadziłoby do odprowadzania przez ZUS na rachunek w OFE bieżącej, części składki emerytalnej w przypadku odprowadzania przez nią tej składki do ZUS.

2. naruszenie przepisów postępowania: .

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie przez Sąd zasad oceny wiarygodności i mocy dowodów i w związku z tym nieustalenie, iż uczestniczka jest osobą, której przynależność do OFE jest obowiązkowa.

Wskazując na powyższe wnioskodawca wnosił o zmianę zaskarżonego postanowienia w części: tj.:

- w pkt. 3 dokonanie podziału majątku wspólnego K. R. i G. N. w ten sposób, że składniki majątkowe w postaci 262,1063 jednostek rozrachunkowych zgromadzonych wymienionych w punkcie 1 lit. c) oraz 402 sztuki akcji wymienionych w punkcie 1 lit. b) przyznać na wyłączną własność wnioskodawcy K. R., zaś składniki majątkowe wymienione w punkcie 1 lit. a) oraz 262,1063 jednostek rozrachunkowych zgromadzonych wymienionych w pkt 1 lit. c), a także 402 sztuki akcji wymienionych w punkcie 1 lit. b) przyznać na wyłączną własność uczestniczki G. N.;
- w pkt. 4 tytułem dopłaty zasądzenie od uczestniczki G. N. na rzecz wnioskodawcy K. R. kwoty 26.850 zł, płatnej w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności;

ewentualnie wnosił o:

uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji;

Uczestniczka zaskarżyła postanowienie w części dotyczącej pkt 1(a), 3, 4, 5 . Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła :

- Naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez ich niezastosowanie lub niewłaściwe zastosowanie.
- Naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy.

Powołując się na takie zarzuty wniosła o :

1) zmianę zaskarżonego postanowienia i ustalenie, że w skład majątku wspólnego nie wchodzi prawo najmu lokalu mieszkalnego lub w razie odmiennego stanowiska Sądu co do składu majątku wspólnego i zaakceptowania stanowiska Sądu I instancji w tej kwestii, dokonanie miarkowania na podstawie art. 5 k.c., wysokości spłaty poprzez całkowite jej zaniechanie lub znaczne obniżenie,

ewentualnie wniosła o :

2) uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bełchatowie,

W odpowiedzi na apelację uczestniczki pełnomocnik wnioskodawcy wniosła o jej oddalenie jako bezzasadnej i zasądzenie kosztów .

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Obie apelacje są po części zasadne.

Ma rację wnioskodawca, że Sąd Rejonowy błędnie przyjął, iż uczestniczka postępowania nie przystąpiła do otwartego funduszu emerytalnego podczas gdy jest ona osobą urodzoną (...), a przystąpienie do OFE jest obowiązkowe dla osób które podlegają ubezpieczeniom społecznym i urodziły się po 31 grudnia 1968 roku. Powyższe błędne założenie doprowadziło do tego, że Sąd Rejonowy dokonał podziału majątku wspólnego w postaci jednostek rozrachunkowych OFE z obrazą art. 211 k.c. w zw. z art. 126 i nast. ustawy o 28 sierpnia 1997r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (t.j. Dz. U. z 2010r. nr 34 poz. 189 ze zm.) ustawa ta ustaliła zasady podziału środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym w związku z rozwodem lub unieważnieniem małżeństwa.

Zgodnie z art. 126 w/w ustawy jeżeli małżeństwo członka otwartego funduszu uległo rozwiązaniu przez rozwód lub zostało unieważnione środki zgromadzone na rachunku członka funduszu przypadające byłemu współmałżonkowi w wyniku podziału majątku wspólnego małżonków są przekazywane w ramach wypłaty transferowej na rachunek byłego współmałżonka w otwartym funduszu. W tej sytuacji nie było żadnych przeszkód prawnych do tego aby dokonać podziału fizycznego zgromadzonych przez uczestnika w trakcie trwania małżeństwa jednostek rozrachunkowych zasadą jest bowiem, że zniesienie współwłasności powinno nastąpić przede wszystkim przez podział fizyczny rzeczy wspólnej. Podział fizyczny rzeczy wspólnej jest podstawowym sposobem zniesienia współwłasności skoro zatem sąd I instancji nie dokonał tego podziału, a o taki podział wnosił wnioskodawca należało jednostki rozrachunkowe przydzielić obu stronom stosownie do przypadających im udziałów . Mając na uwadze, iż Sąd oddalił żądanie ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym jednostki rozrachunkowe winny być podzielone po połowie. Uwzględniając powyższą korektę dopłata należna wnioskodawcy od uczestniczki winna wynosić co do zasady 26 850 zł.

Apelacja uczestniczki także po części jest zasadna.

Nie można jednak zgodzić się ze stanowiskiem uczestniczki , że w skład majątku wspólnego nie wchodzi prawo najmu lokalu mieszkalnego.

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2008r. III CZP 33/08 prawo najmu lokalu komunalnego za który opłacany jest czynsz w wysokości ustalonej w uchwale Rady Gminy stanowi składnik majątku wspólnego małżonków i podlega rozliczeniu przy podziale tego majątku.

Bezspornym jest, że małżonkowie zawarli umowę najmu w czasie trwania wspólności majątkowej. Prawo najmu zabezpieczało ich potrzeby mieszkaniowe.

Nie zostało ono wyeliminowane poprzez orzeczenie eksmisyjne zawarte w wyroku rozwodowym i fakt wyprowadzki się pozwanego na skutek tego orzeczenia. (por. teza VIII ust. 5 uchwały Pełnego Składu Izby Cywilnej SN z 9 czerwca 1976 r. III CZP 46/75 Zalecenie kierunkowe w sprawie wzmożenia ochrony rodziny, OSNCP z 1976r. nr poz. 184). Natomiast okoliczność , że uczestniczka zawarła nową umowę najmu z administratorem lokalu mieszkalnego w ocenie sądu nie może niweczyć wspólności wcześniej ukształtowanego prawa najmu które nie zostało jeszcze podzielone i pozbawiać w ten sposób wnioskodawcę należnego mu udziału w tym prawie .

Natomiast usprawiedliwione jest żądanie uczestniczki dokonania ewentualnego obniżenia spłaty na podstawie art. 5 Kodeksu cywilnego. Prawo najmu które jak się okazuje jest najistotniejszym składnikiem majątku wspólnego pozostało przy uczestniczce. Zostało ono pozostawione dla uczestniczki która samotnie wychowuje małą córkę stron . W takiej sytuacji uwzględniając dotychczasową postawę wnioskodawcy i jego zachowanie w czasie trwania małżeństwa żądanie przez niego pełnej dopłaty tytułem wyrównania udziałów stanowi w ocenie Sądu nadużycie prawa i nie może korzystać z ochrony. Ma rację uczestniczka , że nie można w sposób generalny wykluczyć możliwości zastosowania art. 5 k.c. jako podstawy do obniżenia dopłat przy podziale majątku wspólnego (por. postanowienie z 25 maja 1998r. I KKN 684/97 baza LEX , postanowienie z dnia 22 stycznia 2009r. III CSK 251/08 baza Legalis) . Wszystko

bowiem zależy od okoliczności konkretnego stanu faktycznego . Mając na uwadze stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd dokonał miarkowania zasądzonej dopłaty na podstawie art. 5 k.c. Uczestniczka znajduje się obecnie w trudnej sytuacji wychowuje córkę stron i w przyznanym jej lokalu mieszkalnym zaspokaja jej potrzeby mieszkaniowe. Natomiast wnioskodawca pracuje w (...)B.osiąga wyższe od uczestniczki wynagrodzenie. W tych okolicznościach Sąd uznał ,że w miejsce należnej na rzecz wnioskodawcy dopłaty w wysokości 26 850 zł należy zasądzić kwotę 20.000 zł jednocześnie rozkładając ją na dwie równe raty z których pierwsza będzie płatna do 30 maja 2014r. druga zaś w terminie do 31 grudnia 2014r. z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. Takie rozstrzygnięcie umożliwi uczestniczce poczynienie pewnych oszczędności i zgromadzenie odpowiednich środków na spłatę wnioskodawcy.

Mając zatem na uwadze powyższe na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. należało orzec jak w punkcie 1 postanowienia oddalając dalej idące apelacje w pozostałym zakresie, a to na podstawie art. 385 k.p.c. Uwzględniając fakt, iż każda ze stron uległa w pewnej części swojego żądania na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. sąd ustalił , iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania odwoławczego związane z własnym udziałem w sprawie .

Na oryginale właściwe podpisy